

Sygn. akt II AKa 328/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Dorota Wróblewska

Sędziowie: SSA Dorota Paszkiewicz (spr.)

SSA Witold Kuczorski

Protokolant: st. sekretarz sądowy Aleksandra Konkol

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Mirosława Kido

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 r.

sprawy

T. D.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k.; art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i w zw. z art. 12 k.k.; art. 263 § 2 k.k.

E. K.

oskarżonego z art. 280 § 2 k.k.; art. 280 § 1 k.k.

K. B.

oskarżonej z art. 280 § 2 k.k.

M. Ś.

oskarżonej z art. 280 § 2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku

z dnia 29 maja 2013 r., sygn. akt **II K 27/12**

I. zmienia zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonych T. D. i E. K. w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenia o karach łącznych zawarte w punktach 4. i 7.;
2. obniża oskarżonym wymierzone w punktach 1. i 5. kary pozbawienia wolności do kar po 5 (pięć) lat pozbawienia wolności;
3. na postawie art. 85 i 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wobec oskarżonych kary pozbawienia wolności i wymierza:

- T. D. karę łączną 6 (sześciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- E. K. karę łączną 5 (pięciu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części, uznając apelacje obrońców oskarżonych K. B. i M. Ś. za oczywiście bezzasadne;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. S. – Kancelaria Adwokacka w S. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu przed Sądem Apelacyjnym;

IV. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów postępowania należnych za postępowanie odwoławcze, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. ograniczono sporządzenie uzasadnienia do oskarżonych T. D. i E. K..

T. D. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 22 sierpnia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. B., M. Ś., A. W. oraz E. K., posługując się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), będąc ubranym w kamizelkę imitującą kamizelkę taktyczną policji oraz w nakrycie głowy typu „kominiarka”, a także po uprzednim okazaniu przez A. W. legitymacji imitującej legitymację służbową policji; pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusze (...) procesowej czynności przeszukania, wdarł się do położonego przy ul. (...) mieszkania zajmowanego przez T. G. i A. S., a następnie poprzez: prezentowanie i przystawianie do głów T. G. i A. S. broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...) oraz atrapy broni palnej przypominającej pistolet, używanie przemocy polegającej na: wykręcaniu rąk do tyłu T. G. i A. S., skrepowaniu plastikowymi zaciskami i taśmą klejącą ust, rąk i nóg T. G. oraz rąk i nóg A. S., przyciskaniu kolaniem do podłoża oraz uderzaniu i kopaniu po całym ciele T. G., a także poprzez grożenie pobiciem T. G.; doprowadził T. G. i A. S. do stanu bezbronności, po czym dokonał kradzieży mienia w postaci: złotego łańcuszka o wadze około 70 gram o wartości co najmniej 15890 PLN, złotego łańcuszka o wadze około 300 gram wraz ze złotą zawieszka o wadze około 70 gram o łącznej wartości co najmniej 75 890 PLN, złotej bransolety o wadze około 200 gram o wartości co najmniej 40000 PLN, złotego sygnetu o wadze około 26 gram o wartości co najmniej 5902 PLN, złotego łańcuszka o wadze 10 gram o wartości co najmniej 2270 PLN; to jest złotej biżuterii o łącznej wadze około 676 gram i o łącznej wartości co najmniej 139 952 PLN, połączanego męskiego zegarka m-ki T. o wartości 2200 PLN, połączanego damskiego zegarka m-ki T. o wartości 1400 PLN, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki P. (...) o wartości co najmniej 895 PLN, cyfrowej kamery wideo m-ki J. (...) o wartości co najmniej 1046,51 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości co najmniej 23,79 PLN, baterii dpo telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości co najmniej 18,99 PLN, dwóch kart SIM do dwóch telefonów komórkowych o łącznej wartości 100 PLN oraz kluczyków do samochodu osobowego m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 850 PLN; to jest mienia o łącznej wartości co najmniej 146 486,29 PLN, czym działał na szkodę T. G., A. S. oraz L. S., to jest o czyn z art. 280 § 2 k.k.;

II. w okresie czasu od dnia 24 listopada 2011 r. do dnia 25 listopada 2011 r. w B., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz w krótkich odstępach czasu, posługując się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), będąc ubranym w kamizelkę imitującą kamizelkę taktyczną policji oraz w nakrycie głowy typu „kominiarka”, pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusz (...) procesowej czynności przeszukania: w dniu 24 listopada 2011 r., wspólnie i w porozumieniu z nieustalonymi osobami, wdarł się na teren ogrodzonej posesji położonej przy ul. (...) zajmowanej przez J. K., M. K., M. P. oraz J. P., a po jej spenetrowaniu, poprzez zapukanie i uruchomienie dzwonka do drzwi wejściowych domu usytuowanego na tej posesji, licząc na to, iż zostanie on otwarty, usiłował wdrzeć się do jego wnętrza, natomiast w dniu 25 listopada 2011 r., wspólnie i w porozumieniu z ustalonymi osobami przybył w pobliże przedmiotowej posesji z zamiarem wdarcia się do wnętrza wyżej wskazanego domu, a następnie z zamiarem zaprezentowania broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), atrapy broni palnej przypominających pistolety oraz paralizatora elektrycznego, a także użycia przemocy polegającej na skrepowaniu plastikowymi zaciskami osób

znajdujących się wewnątrz domu; usiłował w ten sposób doprowadzić J. K. i M. P. do stanu bezbronności, po czym dokonać kradzieży znajdującego się wewnątrz domu mienia w postaci kosztowności, biżuterii oraz sprzętu elektronicznego, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na nie otworzenie drzwi do domu przez wskazane wyżej osoby w dniu 24 listopada 2011 r. oraz zatrzymanie przez funkcjonariuszy policji, które miało miejsce w pobliżu tej posesji w dniu 25 listopada 2011 r.; czym działał na szkodę J. K., M. K., M. P. oraz J. P., to jest o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.;

III. w okresie czasu od bliżej nieustalonego dnia, jednakże nie później niż od sierpnia 2011 r. do dnia 25 listopada 2011 r. w S., B. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), posiadał wbrew wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...) oraz amunicję w postaci czterech naboji gazowych m-ki M.(...), to jest o czyn z art. 263 § 2 k.k.

E. K. został oskarżony o to, że:

IV. w dniu 22 sierpnia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z K. B., M. Ś., A. W. oraz T. D., który posługiwał się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), będąc ubranym w kamizelkę imitującą kamizelkę taktyczną policji oraz w nakrycie głowy typu „kominiarka”, a także po uprzednim okazaniu przez A. W. legitymacji imitującej legitymację służbową policji; pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusze (...) procesowej czynności przeszukania, wdarł się do położonego przy ul. (...) mieszkania zajmowanego przez T. G. i A. S., a następnie poprzez: prezentowanie i przystawianie do głów T. G. i A. S. broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...) oraz atrapy broni palnej przypominającej pistolet, używanie przemocy polegającej na: wykręcaniu rąk do tyłu T. G. i A. S., skrepowaniu plastikowymi zaciskami i taśmą klejącą ust, rąk i nóg T. G. oraz rąk i nóg A. S., przyciskaniu kolanem do podłoża oraz uderzaniu i kopaniu po całym ciele T. G., a także poprzez grożenie pobiciem T. G.; doprowadził T. G. i A. S. do stanu bezbronności, po czym dokonał kradzieży mienia w postaci: złotego łańcuszka o wadze około 70 gram o wartości co najmniej 15890 PLN, złotego łańcuszka o wadze około 300 gram wraz ze złotą zawieszka o wadze około 70 gram o łącznej wartości co najmniej 75 890 PLN, złotej bransolety o wadze około 200 gram o wartości co najmniej 40000 PLN, złotego sygnetu o wadze około 26 gram o wartości co najmniej 5902 PLN, złotego łańcuszka o wadze 10 gram o wartości co najmniej 2270 PLN; to jest złotej biżuterii o łącznej wadze około 676 gram i o łącznej wartości co najmniej 139 952 PLN, pozłacanego męskiego zegarka m-ki T. o wartości 2200 PLN, pozłacanego damskiego zegarka m-ki T. o wartości 1400 PLN, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki P. (...) o wartości co najmniej 895 PLN, cyfrowej kamery wideo m-ki J.(...) o wartości co najmniej 1046,51 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości co najmniej 23,79 PLN, baterii dpo telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości co najmniej 18,99 PLN, dwóch kart SIM do dwóch telefonów komórkowych o łącznej wartości 100 PLN oraz kluczyków do samochodu osobowego m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 850 PLN; to jest mienia o łącznej wartości co najmniej 146 486,29 PLN, czym działał na szkodę T. G., A. S. oraz L. S., to jest o czyn z art. 280 § 2 k.k.;

V. w dniu 1 września 2011 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., poprzez używanie przemocy polegającej na: uderzaniu ręką w twarz P. B., przewróceniu go na podłogę oraz zasłonięciu rękoma jego oczu i ust, a także poprzez grożenie P. B. pozbawieniem życia; doprowadził P. B. do stanu bezbronności, po czym dokonał kradzieży mienia należącego do H. F. w postaci: saszetki o wartości około 30 PLN wraz ze znajdującymi się w jej wnętrzu pieniędzmi w kwocie 664,80 PLN oraz telefonu komórkowego m-ki N. (...) wraz z kartą SIM o wartości około 150 PLN; to jest mienia o łącznej wartości 844,80 PLN, czym działał na szkodę P. B. oraz H. F., to jest o czyn z art. 280 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Słupsku wyrokiem z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie II K 27/12, w odniesieniu do tych oskarżonych, orzekł:

„1. Uznaje **T. D.** za winnego tego, że w dniu 22 sierpnia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu A. W. i E. K. oraz przy pomocy K. B. i M. Ś., posługując się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusze (...) procesowej czynności przeszukania, wdarł się do położonego przy ul. (...) mieszkania zajmowanego przez T. G. i A. S., a następnie poprzez prezentowanie i przystawianie do głów T. G. i A. S. broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B.(...)oraz atrapy broni palnej przypominającej pistolet, używanie

przemocy polegającej na wykręcaniu rąk do tyłu T. G. i A. S., skrepowaniu plastikowymi zaciskami i taśmą klejącą ust, rąk i nóg T. G. oraz rąk i nóg A. S., przyciskaniu kolanem do podłoża oraz uderzaniu i kopaniu po całym ciele T. G., a także poprzez groźenie pobiciem T. G., dokonał kradzieży mienia w postaci: złotego łańcucha o wadze około 70 gram o wartości co najmniej 15890 PLN, złotego łańcucha o wadze około 300 gram wraz ze złotą zawieszka o wadze około 70 gram o łącznej wartości co najmniej 74000 PLN, złotej bransolety o wadze około 200 gram o wartości co najmniej 40000 PLN, złotego sygnetu o wadze około 24 gram o wartości co najmniej 5200 PLN, złotego łańcuszka o wadze około 4 gram o wartości 1000 PLN, dwóch par kolczyków złotych o wadze łącznej około 6,4 g wartości 1600 zł, to jest złotej biżuterii o łącznej wadze około 674 gram i o łącznej wartości 137 690 PLN oraz pozłacanego męskiego zegarka m-ki T. o wartości 2000 PLN, pozłacanego damskiego zegarka m-ki T. o wartości 1400 PLN, zegarka marki C. wartości 1200 PLN, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki P. (...) o wartości 1440 PLN, cyfrowej kamery video m-ki J. (...) 67E o wartości 4000 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 50 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 50 PLN, jednej karty SIM do telefonu komórkowego oraz kluczyków do samochodu osobowego m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 850 PLN, czyli mienia o łącznej wartości 10 990 PLN, przy czym łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 148 680 PLN, czym działał na szkodę T. G., A. S. oraz L. S., tj. zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i skazuje go za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. na karę 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności;

2. uznaje T. D. za winnego tego, że w okresie od dnia 24 listopada 2011 r. do dnia 25 listopada 2011 r. w B., w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz w krótkich odstępach czasu, posługując się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...)/GS II kaliber 8, pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusz (...) procesowej czynności służbowej:

- w dniu 24 listopada 2011 r., wspólnie i w porozumieniu z ustaloną i nieustaloną osobą wszedł na teren ogrodzonej posesji położonej przy ul. (...) zajmowanej przez J. K., M. K., M. P. oraz J. P., a po jej spenetrowaniu, poprzez zapukanie i uruchomienie dzwonka do drzwi wejściowych domu usytuowanego na tej posesji, licząc na to, iż zostanie on otwarty, posługując się pistoletem gazowym m-ki B.(...), a także zamierzając użyć przemocy polegającej na skrepowaniu plastikowymi zaciskami osób znajdujących się wewnątrz domu, usiłował wejść do jego wnętrza w celu dokonania kradzieży znajdującego się tam mienia w postaci biżuterii i pieniędzy, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na to, że osoby przebywające w domu nie otworzyły drzwi;

- w dniu 25 listopada 2011 r., wspólnie i w porozumieniu z dwoma ustalonymi osobami przybył w pobliżu przedmiotowej posesji z zamiarem wejścia do wnętrza wyżej wskazanego domu, a następnie z zamiarem prezentowania broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...), atrap broni palnej przypominających pistolety oraz paralizatora elektrycznego, a także użycia przemocy polegającej na skrepowaniu plastikowymi zaciskami osób znajdujących się wewnątrz domu usiłował dokonać kradzieży znajdującego się wewnątrz domu mienia w postaci kosztowności i biżuterii, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na zawiadomienie Policji przez J. K., w następstwie czego doszło do jego zatrzymania przez funkcjonariuszy Policji, które nastąpiło w pobliżu tej posesji, czym działał na szkodę J. K., M. K., M. P. oraz J. P., tj. zbrodni z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i skazuje go za to na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. na karę 3 /trzech/ lat pozbawienia wolności;

3. uznaje T. D. za winnego tego, że w okresie czasu od bliżej nieustalonego dnia, jednakże nie później niż od sierpnia 2011 r. do dnia 25 listopada 2011 r. w S., B. i innych miejscowościach na terenie województwa (...), posiadał bez wymaganego zezwolenia broń palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B.(...) oraz amunicje w postaci czterech naboji gazowych m-ki M. (...), tj. występku z art. 263 § 2 k.k. i skazuje go za to na podstawie art. 263 § 2 k.k. na karę roku pozbawienia wolności;

4. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. **łączy orzeczone powyżej wobec T. D. kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce karę łączną 8 /ośmiu/ lat pozbawienia wolności;**

5. uznaje **E. K.** za winnego tego, że w dniu 22 sierpnia 2011 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W. oraz T. D., który posługiwał się bronią palną w postaci pistoletu gazowego m-ki B. (...) oraz przy pomocy K. B. i M. Ś., pod pozorem przeprowadzenia jako funkcjonariusze (...) procesowej czynności przeszukania, wdarł się do położonego

przy ul. (...) mieszkania zajmowanego przez T. G. i A. S., a następnie poprzez prezentowanie i przystawianie do głów T. G. i A. S. broni palnej w postaci pistoletu gazowego m-ki B.(...) oraz atrapy broni palnej przypominającej pistolet, używanie przemocy polegającej na wykręcaniu rąk do tyłu T. G. i A. S., skrepowaniu plastikowymi zaciskami i taśmą klejącą ust, rąk i nóg T. G. oraz rąk i nóg A. S., przyciskaniu kolanem do podłoża oraz uderzaniu i kopaniu po całym ciele T. G., a także poprzez grożenie pobiciem T. G., dokonał kradzieży mienia w postaci: złotego łańcucha o wadze około 70 gram o wartości co najmniej 15890 PLN, złotego łańcucha o wadze około 300 gram wraz ze złotą zawieszka o wadze około 70 gram o łącznej wartości co najmniej 74000 PLN, złotej bransolety o wadze około 200 gram o wartości co najmniej 40000 PLN, złotego sygnetu o wadze około 24 gram o wartości co najmniej 5200 PLN, złotego łańcuszka o wadze około 4 gram o wartości 1000 PLN, dwóch par kolczyków złotych o wadze łącznej około 6,4 g wartości 1600 zł, to jest złotej biżuterii o łącznej wadze około 674 gram i o łącznej wartości 137 690 PLN oraz połączanego męskiego zegarka m-ki T. o wartości 2000 PLN, połączanego damskiego zegarka m-ki T. o wartości 1400 PLN, zegarka marki C. wartości 1200 PLN, cyfrowego aparatu fotograficznego m-ki P. (...) o wartości 1440 PLN, cyfrowej kamery video m-ki J. (...) 67E o wartości 4000 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 50 PLN, baterii do telefonu komórkowego m-ki N. (...) o wartości 50 PLN, jednej karty SIM do telefonu komórkowego oraz kluczyków do samochodu osobowego m-ki B. (...) o nr rej. (...) o wartości 850 PLN, czyli mienia o łącznej wartości 10 990 PLN, przy czym łączna wartość skradzionego mienia wyniosła 148 680 PLN, czym działał na szkodę T. G., A. S. oraz L. S., tj. zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i skazuje go za to na podstawie art. 280 § 2 k.k. na karę 6 /sześciu/ lat pozbawienia wolności;

6. uznaje E. K. za winnego tego, że w dniu 1 września 2011 r. w R., działając wspólnie i w porozumieniu z A. W., poprzez używanie przemocy polegającej na: uderzeniu ręką w twarz P. B., przewróceniu go na podłoże oraz zasłonięciu rękoma jego oczu i ust oraz grożenie P. B. pozbawieniem życia dokonał kradzieży mienia należącego do H. F. w postaci: szaszetki o wartości około 30 PLN wraz ze znajdującymi się w jej wnętrzu pieniędzmi w kwocie 664,80 PLN oraz telefonu komórkowego m-ki N. (...) wraz z kartą SIM o wartości około 150 PLN, czym działał na szkodę P. B. oraz H. F., tj. występku z art. 280 § 1 k.k. i skazuje go za to na podstawie art. 280 § 1 k.k. na karę 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności;

7. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. **łączy orzeczone powyżej wobec E. K. kary pozbawienia wolności i wymierza w ich miejsce karę łączną 7 /siedmiu/ lat pozbawienia wolności;** (...)

14. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności:

-T. D. od dnia 25 listopada 2011 r. do dnia 29 maja 2013 r.

- E. K. od dnia 1 września 2011 r. do dnia 5 września 2011 r. i od dnia 25 listopada 2011 r. do dnia 29 maja 2013 r.;

15. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych T. D., E. K., A. W., K. B. oraz M. Ś. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę:

- przez T. D., E. K., A. W. kwoty po 35.000 /trzydzieści pięć tysięcy/ PLN oraz przez K. B. i M. Ś. kwoty po 13 081,60 /trzydzieści tysięcy osiemdziesiąt jeden złotych i sześćdziesiąt groszy/ PLN na rzecz T. G.;

- przez T. D., E. K., A. W. kwoty po 6 000 /sześć tysięcy/ PLN oraz przez K. B. i M. Ś. kwoty po 2290 /dwa tysiące dwieście dziewięćdziesiąt/ PLN na rzecz A. S.; ”.

Nadto tymże wyrokiem orzeczono o przepadku na podstawie art. 44 § 2 k.k. wymienionych dowodów rzeczowych /pkt 18 wyroku/, orzeczono o przekazaniu wymienionych dowodów rzeczowych wskazanym osobom i podmiotom /pkt 19 wyroku/, orzeczono o kosztach obrony z urzędu /pkt 16 i 17/, jak też o zasądzeniu od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w częściach równych i zwolnieniu ich od opłaty od wymierzonych kar /pkt 20/.

Apelacje od tego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych T. D., E. K., K. B. i M. Ś.

Apelacja obrońcy oskarżonego T. D. zaskarżała wyrok w części orzeczenia o karze i powołując się na podstawę z art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi zarzucała:

1. rażąco niewspółmierność kary jednostkowej 6 lat pozbawienia wolności za czyn zabroniony kwalifikowanego rozboju popełniony w dniu 22 sierpnia 2011 roku, polegająca na pominięciu istotnych okoliczności wpływających na ocenę szkodliwości społecznej czynu, takich jak rodzaj niebezpiecznego narzędzia użytego w toku zdarzenia, niedoszacowanie okoliczności łagodzących takich m.in. jak brak planu zbyt intensywnego użycia przemocy, jak również zaniechanie użycia przemocy wobec dziecka pokrzywdzonych oraz zaboru mienia z pokoju tego dziecka, niekorzystne przeszacowanie ujemnych następstw czynu w postaci szkody majątkowej, bez należytego uwzględnienia tego, iż pokrzywdzeni nie doznali poważniejszych obrażeń ciała, w sytuacji gdy wobec oskarżonego obok kary orzeczony został również środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody;

2. rażąco niewspółmierność kary łącznej 8 lat pozbawienia wolności, która została orzeczona na zasadzie asperacji, podczas gdy rodzajowa tożsamość czynów zabronionych i niewielka odległość czasowa czyny te rozdzielająca uzasadnia wymierzenie kary łącznej na zasadzie niemal pełnej absorpcji.

W następstwie tych zarzutów skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie kary jednostkowej pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie 1 wyroku do 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz wymierzenie kary łącznej, o której mowa w punkcie 4 zaskarżonego wyroku, w wymiarze 4 lat pozbawienia wolności, a w pozostałym zakresie o utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Apelacja obrońcy oskarżonego E. K. również zaskarżała wyrok w części orzeczenia o karze i na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. powyższemu wyrokowi zarzucała:

1. obrażę art. 53 k.k. skutkującą niewspółmiernością orzeczonej kary poprzez orzeczenie w punkcie 5 wyroku kary nazbyt surowej, tj. kary 6 lat pozbawienia wolności, wymierzonej wbrew dyrektywom sądowego wymiaru kary, z pominięciem stopnia zawinienia oskarżonego oraz przesłanek indywidualizujących karę – okoliczności łagodzących, a mianowicie zachowania oskarżonego w trakcie popełniania czynu, podrzędnej roli w planowaniu i popełnieniu przestępstwa, przyznanie się do winy;

2. rażąco niewspółmierność wymierzonej kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności poprzez wymierzenie jej bez zastosowania zasady pełnej absorpcji.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary łagodniejszej za czyn opisany w pkt 5 wyroku, tj. w dolnych granicach ustawowego zagrożenia oraz zastosowanie systemu pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Wywiedzione co do kary na korzyść oskarżonych T. D. i E. K. apelacje zasługiwały na częściowe uwzględnienie. Sąd Apelacyjny dzieląc bowiem zarzut rażąco niewspółmierności kar pozbawienia wolności wymierzonych za rozbój kwalifikowany, opisany odpowiednio w punktach 1. i 5. zaskarżonego wyroku, a także kary łącznej, nie podzielił jednak zarzutu i wniosków co do wymierzenia kar w wysokości dolnej granicy zagrożenia, a przy miarkowaniu kary łącznej co do zastosowania zasady absorpcji.

Jak wiadomo rażąco niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k. zachodzić może tylko wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które winny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby zasadnie przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji, a karą, jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 kk. Na gruncie art. 438 pkt 4 kpk nie chodzi bowiem o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można by – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować i

będącą zatem również w odczuciu społecznym „karą niesprawiedliwą”. Przytoczenie tych utrwalonych poglądów było celowe dla wykazania, że poddanie zaskarżonych kar kontroli odwoławczej doprowadziło do uznania, iż stopień ich surowości jest rażący.

Bez wątpienia stopień społecznej szkodliwości rozboju dokonanego na osobach T. G. i A. S. jest wysoki i słusznie w tej mierze Sąd Okręgowy odwołał się do takich okoliczności jak działanie według opracowanego wcześniej planu i stosunkowo wysoka wartość szkody, jak też sposób działania polegający na wykorzystaniu zaufania obywateli do organów państwa, tu konkretnie do funkcjonariuszy (...). Właśnie ten ostatni element okoliczności wartościowanych w związku z oceną stopnia społecznej szkodliwości czynu ma w ocenie Sądu odwoławczego tak istotne znaczenie, że sprzeciwia się wymierzeniu kar w wysokości dolnej granicy zagrożenia i do niej bezpośrednio zbliżonych. Nie można jednak nie dostrzec, co uczynił też Sąd I instancji, choć nie uwzględnił dostatecznie przy miarkowaniu kary, że założeniem sprawców było ograniczenie przemocy i w efekcie przemoc ta została zminimalizowana, a pokrzywdzeni nie doznali poważniejszych obrażeń ciała. Na szczególne wyeksponowanie zasługuje to, iż oskarżeni starali się ograniczyć dolegliwości zdarzenia w odniesieniu do dziecka pokrzywdzonych, które zostało w swoim pokoju i stamtąd nic nie zabrano. Rację ma także skarżący obrońca oskarżonego T. D., iż rodzaj użytej w tym przypadku broni /broń gazowa/ z reguły jest mniej niebezpieczny niż broń palna z ostrą amunicją, a to z kolei nie pozostaje bez wpływu na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu. W zakresie zaś wysokości szkody odnotować należy, że wartość ukradzionego mienia jednak pozostawała poniżej wartości determinującej przyjęcie „mienia znacznej wartości”, a orzeczenie środka karnego obowiązku naprawienia szkody stanowi dla sprawców dolegliwość mającą właśnie pozbawić ich osiągniętej korzyści i zrekompensować pokrzywdzonym doznane straty finansowe. Fakt zatem, że mienia nie odzyskano, nie powinien być traktowany jako okoliczność obciążająca, natomiast gdyby mienie odzyskano to wówczas tę okoliczność należałoby przyjąć za łagodzącą.

Jak z powyższego wynika, w odniesieniu do czynu przypisanego oskarżonym odpowiednio w punktach 1. i 5. wyroku, a więc rozboju kwalifikowanego z art. 280 § 2 k.k., szereg okoliczności właściwych dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynu występuje w łagodniejszej postaci.

Odnosząc się z kolei do okoliczności indywidualnych wskazanych oskarżonych odnotowania wymaga, że to T. D. był inicjatorem tego przestępstwa, organizatorem broni, on też stosował przemoc, gdy udział E. K. nie był tak aktywny. Z drugiej jednak strony w zakresie okoliczności i właściwości osobistych to E. K. ma status osoby karanej, co stanowi istotną okoliczność obciążającą. Porównanie pozostałych danych o dotychczasowym życiu oskarżonych prowadzi do wniosku o pewnym podobieństwie ich sytuacji, oskarżeni mają wsparcie w rodzinie, pewne problemy zdrowotne, w pewnym okresie życia zaprzestali nauki, przez jakiś czas przebywali zagranicą, a także podejmowali pracę dorywczą lub o bardziej trwałym charakterze.

W odniesieniu do postawy procesowej stwierdzić należy, że obaj oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanych czynów. E. K., jak wynika z tzw. ostatniego słowa, wyraźnie wyartykułował skruchę. Sąd Apelacyjny nie dopatrywał się w aktach sprawy ani po stronie oskarżonego E. K., ani oskarżonego T. D., takiej postawy, która mogłaby być negatywnie odczytana, a treść wyjaśnień T. D. zaraz po zatrzymaniu w B. /vide strona 91 uzasadnienia S.O./, wymaga docenienia i postrzegana być musi wybitnie na korzyść tego oskarżonego, choć nie w aspekcie wewnętrznej sprzeczności wyroku, jak sugeruje to w apelacji obrońca. Wobec prawomocności wyroku w odniesieniu do A. W. poza kontrolą odwoławczą pozostaje to rozstrzygnięcie, natomiast Sąd Apelacyjny nie był zobligowany zakresem zaskarżenia do wypowiedzania się w kwestii zaistnienia po stronie T. D. szczególnych warunków do nadzwyczajnego złagodzenia kary, których nota bene nie dopatrywał się z urzędu.

W efekcie, wobec równoważenia się indywidualnych okoliczności łagodzących i obciążających, Sąd Apelacyjny uznał, że trafnie Sąd Okręgowy wymierzył oskarżonym T. D. i E. K. jednakowe kary pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k. popełnione na szkodę T. G. i A. S., natomiast podzielając argumenty apelacji dotyczące przewartościowania przez Sąd I instancji stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz niedoceny postaw procesowych oskarżonych i w efekcie wymierzenia kar rażąco niewspółmiernie surowych wymiar kar tym oskarżonym

obniżył z 6 lat do 5 lat pozbawienia wolności, uznając, iż taka kara jest adekwatna do opisanych wyżej okoliczności, to jest stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz warunków i właściwości osobistych każdego z oskarżonych.

Korekta jednej z kar podlegających połączeniu rzutowała i na wymiar kar łącznych. Nadto Sąd Apelacyjny w nieco większym stopniu uwzględnił w kierunku absorpcji bliskość czasową pomiędzy zbiegającymi się przestępstwami i postawę procesową oskarżonych przyznających się do całości bezprawia będącego ich udziałem, uznając iż tak wymierzone oskarżonym kary są sprawiedliwe oraz realizują w wystarczającej mierze cele kar w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kary mają wobec sprawcy osiągnąć.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Apelacyjny w odniesieniu do oskarżonych T. D. i E. K. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił dotychczasowe orzeczenia o karach łącznych, obniżył oskarżonym kary wymierzone w punktach 1. i 5. zaskarżonego wyroku do kar po 5 lat pozbawienia wolności, wymierzył T. D. karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a E. K. karę łączną 5 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok należało utrzymać w mocy, a apelacje obrońców oskarżonych K. B. i M. Ś. zostały uznane za oczywiście bezzasadne.

Koszty nieopłaconej obrony z urzędu zostały przyznane w stawce minimalnej, natomiast od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze /wobec zwolnienia od opłaty w I instancji zbędne było dookreślenie zwolnienia od jednej opłaty za obie instancje/ należało oskarżonych zwolnić ze względów słuszności i z uwagi na ich sytuację materialną / art. 624 § 1 k.p.k., art. 10 ust. 1 i art. 17 ust 1 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych/, a wydatkami tego postępowania obciążyć Skarb Państwa.